

**Як не закохатися в няню.
Книга 2**

КУПИТИ

Про книгу

Таллула - розумна й запальна 26-річна студентка, якій вкрай бракує грошей. Тож коли професійний хокеїст і новоспечений батько-одинак Берджес пропонує їй роботу няні, вона приймає пропозицію. Берджеса приваблює легка вдача й оптимізм Таллули, і дівчина теж не байдужа до суворого, харизматичного спортсмена. Проте щойно між ними спалахують почуття, у їхні стосунки втручається донька Берджеса. Вона вважає, що Таллулі не місце в їхній родині.

Розділ перший

Таллула Айдин ще ніколи не бачила, щоб краплі крові так елегантно розсікали повітря.

Вона повернула телефон на бік і збільшила відео найяскравіших моментів хокейної гри, натискаючи на кнопку гучності, щоб краще чути коментатора.

Абрахам злісно зацідив ліктем О'Генлону в ніс. Ой лишенько. Кличте лікаря. Щойно О'Генлон на власній шкурі відчув те, що ми знали роками. Опиняєшся у зоні захисту Пана Дикуну — ризикуєш власними кістками і хрящами. Він нам сьогодні це вкотре продемонстрував.

Таллула зупинила відео й відклала телефон, відчуваючи нудоту.

сьогодні вона мала б переїхати до цього хокеїста із сюжету SportsCenter зі схильностями бити когось. Пан Дикун. Якби боги алгоритму не розпізнали, що вона в Бостоні і не помістили це жахливе відео зі зламаними носами з учорашньої передсезонної гри в її стрічку, вона б уже вийшла зі смузі-бару, рушила через дорогу до історичної будівлі з консьержем і розпочала б роботу нянею доньки цього хокеїста.

Вона погодилася на цю пропозицію кілька місяців то-му. Ще коли та її так не лякала. Однак зараз біле пластикове сидіння, на яке Таллула примостилася годину тому, вже вимальовувало сітчасті візерунки на тильній стороні її ніг. У вухах гудів звук блендера. Дівчина ніяк не могла примусити себе встати і перейти дорогу. Принизливо, зважаючи, що вона останній рік провела в Антарктиді, вивчаючи міграційні звички пінгвінів Аделі.

Працювати нянею — як раз плюнути, правда ж?

Завдяки неймовірному збігу обставин, вона знайшла розкішне житло в Бікон-Гіллі на час своєї магістерської з морської біології в Бостонському університеті. Натомість їй лише треба було пильнувати і без того самодостатню дванадцятирічну дівчинку, поки її татусь, очевидно, ламав людям цілком чудові носи.

Ось чому її немов приклеїло до того незручного крісла.

Таллула потяглася до паперового стаканчика з горіхово-кавовим смузі і помітила, що рука злегка тремтить. Вона нетерпляче закотила очі, схопила стаканчик і жадібно допила решту напою. Хлопець за стійкою, напевне, почув звук втягування рідини крізь паперову соломинку, бо кинув на Таллулу фірмовий бостонський погляд. Голова набік, нетерплячка на обличчі, піднята брова, мовляв: «Ти закінчила чи, може, хочеш ще коробку із серветками облизати?»

Вона явно зловживала гостинністю Joyful Juicer.

Зрозумівши натяк, Талула піднялася, вкинула стаканчик до смітника і вхопила ручку своєї валізи. Вона витріщилася крізь вікно смузі-бару на десятиповерхову цегляну будівлю навпроти, і її шлунок впав десь до колін. На перший погляд, причин для тривоги, що пронизувала нутро, не було.

Зрештою, за капітана команди Boston Bearcats Берджеса Абрахама, також відомого, як Пан Дикун, поручилися її найкращі друзі — Велс і Джозефіна. До того ж в інтернеті не було жодної згадки про бодай якесь кримінальне минуле. Навпаки, хоч на льоду він жахав, поза ним здобув славу спокійного і виваженого. Таллула сама в цьому переконалася, подивившись всі ті післяматчеві інтерв'ю, де Абрахам із вологим від поту вугільним волоссям, прилиплим до чола, і джинсово-блакитними очима з пильним поглядом роздумував над кожним запитанням, наче відповідь була надважливою.

Та не думайте, вона всі ті інтерв'ю, де він з голим торсом, не нависне шукала.

Гугл сам їх запропонував. Ну, а вона ж не могла просто проігнорувати таке божественне провидіння пошукової системи. Це було б безвідповідально. Як і знехтувати його мускулистими плечима, на яких могла вміститися сім'я моржів. А ті звірі мають нічогенькі такі розміри.

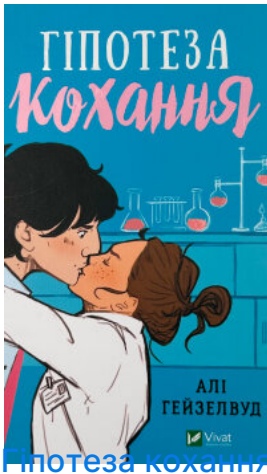
Але тепер, коли вона більш ніж на годину запізнювалася з візитом до Берджесового пентхауса, щоб оглянути нове житло і обговорити деталі їхньої домовленості, перед очима стояло лише видиво його ліктя, що розсікає повітря, і супутній вираз злости на обличчі.

Невже це було відображенням якоїсь прихованої сторони цього чоловіка?

Минулого літа в Каліфорнії, коли вона вперше зустріла Берджеса на турнірі з гольфу, погодитися на цю роботу видавалося прекрасною ідеєю.

Хоча навряд чи їй слід було проявляти імпульсивність у таких важливих питаннях, як, наприклад, життя з чоловіком, якого вона заледве знала.

Рекомендована література

Гіпотеза кохання
(художній зріз)

Відмотай назад. Місто вітрів. Книга 5

Глорія. Книга 2.5

Запрошення

Кривавий страж. Книга 1

Перейти до категорії
Проза

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ